

גיליון מס' 1700 * ד' בתמוז תש"ס * 7 ביולי 2000 * כפר הנשיא

(מדור ה"פרורים" שוב לא הגיע. המדור ישלח בנפרד אם וכאשר יגיע אלי - ד.א.)

כיתת כוכב למצוות

אידו פוקס, אילה אדלשטיין,
אריק אייליב, דקל בסו, ימית איילון,
ינון אגם, ירדן ינטיס, לוטן מזרחי,
לירן לינטון, עמית כץ, שקד ברק.

מזל טוב לילדים ולמשפחותיהם

* * * * *

שנה עברה, שנה חלפה ועוד שנת לימודים הגיעה לסיומה.
והשבוע שוב עלון גדוש ומורחב לכבוד. (אין לי מושג לכבוד מה!)
ומה תוכלו לקרוא השבוע על מנת להעביר סוף שבוע רגוע בביתכם?

ראשית, הזמנה חגיגית לחגוג עם ילדי המצווה את חגיגות בר המצווה.
בנוסף, משי' המאירי מבקשת להודות, מרב איתם כותבת על מוסי מרחשי ליבה, ורחל א'
בכתבה חמה ומרגשת על חוויה מיוחדת של ארוחת צהריים אחת (או שתיים).
אריק א' מספר קצת על שיחת החברים בנושא 'שנה לשינוי' מנקודת מבט מקורית, כתבה
מעיתון ה'ארג' על פרישת מר"צ מהממשלה, ומספר הוראות לחיים טובים שגלקחו מהאינטרנט.
צוות גן רימון תרם לנו שירי פרידה מילדי הגן העולים לכיתה א', שושנה ש' תרמה לנו
כתבה מקסימה על ה'אבנים הגדולות של החיים' וסיון כהן 'מתנצל' במאמר מרגש.
עוד כתבות ממקורות 'זרים' - על הפתרון לבקבוקי משקה בלתי מתכלים שנותרם ע"י יעלי
זיו, כתבה מתוך 'ידיעות אחרונות' משנת 1967 על ה'תכנית הסורית', ועוד מספר הודעות
חשובות.

קריאה נעימה ושוטפת על פני הים הכחול
סוף סוף הגיע החופש הגדול
ההורים הופכים לכספומט שהכל יכול
והכדור - מה לעשות - ממשיך להיות עגול

שבת שלום
דליה - בשם המערכת

ימי הולדת

מארי אוריון 9/7

אסנת אגמון
אלון פרימוסט
אולגה אייליב
דנה בן חיים (נכדה)
כליל נוי

10/7 יהודה עדר
שקד פרנק

11/7 גייסון פרלסון
אשר איילון
תומר לזין (נכדה)

12/7 פרנק ווטרמן
דוד אלמן
ענווה בן-זאב

13/7 מיכי חייט
שיפי שורג
אריאן סוקל (נכדה-בן יהודה)
אמה ליפשיץ

14/7 ריבה בן נתן
ריימונד גוטר
הרולד וולאך

15/7 אנגה סגל
אריאל סינה
משה הרשמן
דניאל גליק (נכד)

ימי נישואין

10/7 יהודית וקני וויטהם
דורית ומיכי חייט

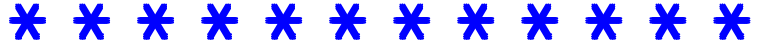
13/7 אנט וחיים מעין
בקי ואריק ארנברג

14/7 דליה ורוי בוסקילה

* * * * *

ברצוננו להודות לד"ר אן ולצוות המרפאה שטיפל במוסי במסירות רבה עד הרגע האחרון.
לאדי, הדסה, תרצה ואלזה - על ארגון טקס הלוויה המסבד והיוצא דופן.
ולכל החברים שתמכו, חיבקו והרעיפו עלינו הרבה
אהבה וחום בכל ימי השבעה.

משפחת המאירי

היה היה איש גבה קומה
ורחב כתפיים
עם חיוך רחב
ומשקפיים,
ובשמה גדולה.
היה היה איש
שראה זריחות בתפוחים

יונתן, ומוזהב וגרנד - היו
לו חברים, ולנו בין קורי השינה
פעם מטרה לקליעה,
ופעם ועוד פעם - למלא התרמילים
והוא בשמחה - מנהל את הכל -
הקטיף וגם את הוויכוחים -
בשביל לעורר ישנים.

היה היה איש
שידע לצחוק, שידע להצחיק,
שידע לגדל משפחה, שידע לצעוק
במעגלים סוערים 'אל יבנה הגלילה'
שידע להוביל בעדינות רבה את
מיכל אשתו ברקוד וולס מחושב
(מוכנה לראות את זה עוד פעם)
שידע לסבול -

היה היה איש
עם נשמה גדולה
שבזכותו עומד לו התותח
שהוא אבן,

היה היה איש יקר וחם.

יהי זכרך ברוך.

מרב איתם - עצמונה

לפני שבוע קיבלנו שתי בשורות, אחת טובה ואחת רעה. הרעה הייתה שקרתה תקלה טכנית
ולכן לא תוגש ארוחת צהריים בימי ד' ו-ה'. הבשורה הטובה הייתה שרג'י והנעורים
מזמינים את כל מי שרוצה, לאכול במחיר סביר, ארוחת צהריים בנעורים. עברתי שוב את כל
אורך המודעות בלוח האלקטרוני כדי להיות בטוחה שמדובר בכלם ואכן היה כתוב שכולם
מזמינים ללא הבדל מין, צבע, גיל ועדה.

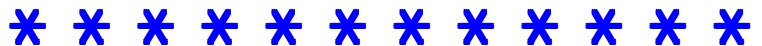
כך שביום ד', בשעה 12:00 טסתי על תלת האופן שלי לנעורים. נכנסתי למקום מלא חיים, מוסיקה, צעירים, ריחות מפתים. נכון הוא, שלרגע נפלה שניה של דומיה עד שהבחינו שהסתבתא המקפצת אינה יצור שנחת ממאדים אלא בסך הכל הסבתא של ניב המגניב ודור המתאור. מיד התאוששו וקיבלו אותי בסבר פנים. הציעו להוריד את ווליום המוסיקה אבל היא, המוסיקה, דווקא מצאה חן בעיני.
 מי שלא בא, הפסיד. היו שני סלטים טעימים, טוסטים ממולאים בגבינה, בצל ועגבנייה. על הכיריים עמד סיר גדול עם פסטה ורוטב נורא טעים. ממונה על הפסטה ובחישתה עמד עודד שחזר ממרחקים. בקושי הכרתי אותו וספק אם הוא הכיר אותי. לקינוח, פנקייקס עם סירופ ומיץ און דה האוס. היה כל כך טוב שלמחרת הבאתי את בן-זוגי הסבא של ניב החביב ודור הטרור.
 אכלנו ושבענו ותודה מאיתנו לכולם.
 רחל אבידור

הנכם מוזמנים לטקס בר המצווה שיתקיים באולם דדו ביום שישי 7.7.00 בשעה 21:00.
 לאחר הטקס הנכם מוזמנים לצפות בהצגה של ילדי בר המצווה:
 אבק של כוכבים
 שנכתב ע"י אבי רוזנקרנג ובבימויה של צביה כץ.

לאחר ההצגה, אתם מוזמנים למסיבה בבריכת השחיה, לחגוג עימנו בכיבוד קל, שחיה וריקודים.

ביום שבת בשעה 09:00 תתקיים העליה לתורה במועדון החברים.
 כולם מוזמנים.

מזל טוב
 כמו כן, ביום שישי יוצגו במועדון העבודות שהכינו הנערים להוריהם, החל מהשעה 19:30.
 מפאת השעה המאוחרת וריבוי האורחים, תתקיים הופעה ראשונה ביום חמישי 6.7.00 בשעה 18:00.
 לנוחיותכם, מוזמנות המשפחות הצעירות עם הילדים ביום זה לבוא לצפות בהצגה הראשונה.

שנה לשינוי:

כותב טור זה נענה להזמנת מנהלת אגף החברה והשתתף במה שהיה אמור להיות ברור מידת שביעות או אי-שביעות רצונם של חברים עקב השינויים שחלו בקיבוצנו במשך שנה של ביצוע. בשעה וחצי הראשונים, התנהלה שיחה בין חברים. רשמנו כמה נקודות שאולי מאפיינות את הקיטוב החברתי שקיים כיום בכפר-הנשיא:
 - למשפחות חד-הוריות התקציב שהן מקבלות, רחוק מלהבטיח קיום בכבוד.

- הפרט הולך לאיבוד בתוך הביורוקרטיה החדשה והמסועפת שהוקמה. אין עם מי לדבר.
- איש אינו יודע מה התועלת במגזרים השונים שנוסדו.
- יש חברים שטוב להם, אבל לקיבוץ רע: מצבו הכספי גרוע - השינוי לא שיפר כלל.
- אמרה חברה צעירה: "אני ובעלי מרוצים מהשינוי כי אנחנו מקבלים תמורה הולמת בעד המאמצים שאנחנו משקיעים בעבודה. בשיטה הקודמת, כל אחד קיבל אותו תקציב, גם אם לא התאמץ בכלל." רצינו לשאול אותה כיצד היא מודדת את המאמצים שחברים משקיעים. ידענו, בימים הגרועים ההם, שיש אנשים חלשים שמשקיעים את כל כוחם ונפשם בעבודה וההספק אינו גדול. ויש אנשים שבלי מאמצים גדולים, מספיקים הרבה. בחברה התומכת שהיתה לנו, מעולם לא הענשנו את החלש.

כשהמנחה - מנהלת אגף הרווחה במועצה - הגיעה למסקנה שלא בשביל לשמוע ביקורת נוקבת על השינויים היא הוזמנה (היא כנראה חברה בקהילה שפעם היתה קיבוץ), היא ביקשה מכל אחד ואחד לציין מהו הדבר הגרוע שיכול לקרות בכפר הנשיא. כמה תשובות:

1. הדבק החברתי ייעלם
 2. יהיו מעמדות של עשירים ועניים כאן
 3. שהבבואות השחורות של אריק תתגשמה (הערנו לזאת שאמרה שחלק כבר התגשם!) השלב הבא היה לרשום על שני פתקים א. מה שעל ההנהלה לעשות. ב. מה שיש לחברים לעשות, ולהדביק אותם על הקיר. העובדת הסוציאלית שלנו התאמצה לקרוא כל פתק כדי שאף אחד לא יקופח. שעור באיך לבדבד זמן.
- ואז הגענו לשיא של המפגש: התחלקנו לשתי שורות כששתיהן פונות לאותו כיוון, וחברי השורה האחורית נתבקשו לשנות משהו בהופעתם. אסור היה לאלה שבשורה הראשונה להציץ, ואז, נו כבר ניחשתם, אלה שלא הציצו, היו צריכים לגלות במה שינוי אלה בשורה האחורית. זה הזכיר לכולנו את הימים כששיחקנו משחק זה בתנועת 'הבונים' עם חניכים בני אחת עשרה, שתיים עשרה. איזה כיף.. איזה חוסר רלוונטיות. מסקנות לא היו. סיכומים לא היו. בטח משהו יופיע בדף מידע.

פחים קטנים

התרשמנו מנחישותו של מרכז המשק למכור את מפעל הבונים לשותף אסטרטגי. מה שהוא לא מספר לנו הוא שבכל ההתאחדויות, אנשים רבים מאבדים את מקומות העבודה שלהם. הבטחה שלחברים יהיה בסדר במשך חמש שנים, היא הבטחה שעו"ד מפולפל ישבור בלי מאמץ.

הימצאו מקום עבודה לחמישה מוכרי ברזים, לחברים שעובדים בהרכבה? ומי גורס שאין לנו אחריות כלפי הפועלים, צעירים כוותיקים? והגליל אינו שופע מקומות עבודה.

אין גבול ליכולת הנחמה של מרכז המשק: למשפחת מרקוסון הוא מבטיח תמורה מן הקיבוץ על הרחבת דירה "כשיהיה שיוך נכסים". זו דוגמא קלאסית למכירת "ביצה שלא נולדה". מי אומר שנלך לעניין הבעייתי של שיוך נכסים/חובות/פלוונטרים?

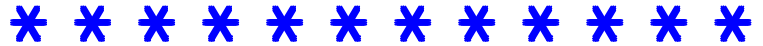
אחד הנימוקים להקמת שכונה צמודה היה 'פתרון לבעיה הדמוגרפית'. אותה מזכירות שחיסלה את מאמצי ועדת הקליטה לקלוט מוכרת לנו סיפור סבתא על שינוי פני הישוב בעזרת תינוקות של תושבים חדשים. מי הבטיח שלא יהיו זוגות כאלה מעבר לגיל הפוריות?

יש לנו הצעה לצעירים בקיבוץ זה במידה שמקום זה באמת חשוב להם: קחו מיצחק עדר את כתובותיהם של אולפניסטים לשעבר ושלח להם מכתב בנוסח:

"אנו בני כפר הנשיא מזמינים אתכם להצטרף אלינו להקים מחדש חברה שיתופית, חברה דואגת, חברה שבה החלש והחולה לא יקופחו. עזבו את העיר המשגעת והעבודה הדורסנית ובואו אלינו."

לאתגר אופטימי זה, ברצוננו להוסיף משפט שנאמר לנו ע"י מוסי ז"ל:
"הלואי והיה לי הכוח שיש לך. תמשיך להילחם. תדע לך שאני מסכים עם המאבק שאתה מנהל נגד הממסד."

שבת שלום - אריק א'

מתוך עיתון "הארץ"

החלטת שרי מרצ לפרוש מהממשלה לוקה בהעדר בגרות פוליטית ובהתעלמות מסדרי העדיפויות הלאומיים כפי שהם נתפשים בידי הציבור בכלל ומצביעיה בפרט. הממשלה הנוכחית חרתה על דגלה להוציא את צה"ל מלבנון ולנהל בנחישות משא ומתן עם הפלשתינאים וסוריה, ובעודה עושה כן הכרחי הוא שמרצ תימנה עם שורותיה ותיתן את המשקל הראוי לעמדותיה. יו"ר מרצ, יוסי שריד, טוען, כי ש"ס ממילא לא תתמוך בתהליך השלום, וטענה זו עלולה להתגלות כאמת מצערת. אך תהליך השלום הוא כה מרכזי בחיי ישראל, שהיה מקום לתת אשראי פוליטי לסיכוי שש"ס תעדיף את ההסדר המדיני על פני הנצחת האיבה עם הפלשתינאים והסורים. אילו נדחקה ש"ס אל מחוץ לממשלה, היה הסיכוי שתתמוך בתהליך השלום נמוך כליל. ש"ס היא מפלגה מגזרית מובהקת, ועמדותיה המדיניות נובעות לא במעט מצרכיה הפוליטיים. יש להזכיר כי ש"ס לא התייצבה נגד הצעות השלום שהגישה הממשלה לסוריה, ואף הסדירה את הצבעתה בכנסת בצורה שנתנה לברק רוב לאשר את העברת אבו-דיס לרשות הפלשתינית.

החלטת שרי מרצ לפרוש היא שיאו של מהלך מוטעה מראשיתו. אמנם אין ספק, כי ש"ס ביקשה לנצל את המצב בכנסת לטובת רשת החינוך שלה, אך בכמה תחומים היה יסוד לתביעותיה. ניהול המשא ומתן מטעמו של השר שריד, מעורר תמיהות. אין זה מינהל תקין להסתגר מאחורי עמדותיו של הדרג המקצועי במשרדו, כאילו פקידי נושאים באחריות לכל הסכם שיושג או יסוכל. על שריד היה לעמוד בראש המשלחת לשיחות מטעם משרד החינוך, ולא לשגר את פקידיו הבכירים להתדיינות עם שרים אחרים מישראל אחת ומש"ס.

בממשלות דמוקרטיות לא פקידי צרכים לקבל את ההכרעות, אלא נבחרו ציבור, ולא פקידי מקצועיים הם הפוסקים בסוגיות משפטיות. שריד אינו יכול למצוא אליבי פוליטי מאחורי גבה של המנכ"ל, שלומית אמיחי. אין מנוס מהרושם, כי חממות אישיות ועלבונות מילאו תפקיד בהכרעת שריד לפרוש מן הממשלה, אם כי התבטאותם של ראשי ש"ס כלפי שר החינוך הפרוש היא אכן בלתי נסבלת.

גם צורת קבלת ההחלטה במרצ מעוררת שאלה שכן שריד הודיע לחברי סיעתו, כי גם אם יחליטו להישאר בממשלה, הוא יפרוש ממנה; וזה תכתיב בעייתי. מכלול ההיבטים האלה מצדיק, שראשי מרצ ינצלו את השעות שנותחו עד כניסת מכתבי ההתפטרות לתוקפם, ואולי ימצא בהם העז למשוך את המכתבים בחזרה. על מרצ לדעת, שהפקרת העשייה החשובה במשרד החינוך, כשלא יהיה בו שר המכהן במשרה מלאה, היא משגה, שיסכן גם כמה מהצעדים החשובים שנקט שריד, כהפעלת הצהרונים לתלמידים נזקקים. מה עוד, שסביר להניח כי ברצותם לחזור לממשלה יגלו שרי מרצ, כי בהעדרם נערמו קשיים על השיבה הביתה.

ו' בתמוז תשנ"א (1991) - גב' אליס אבשטיין

ביום רביעי התקיימה מסיבת סיום בגן-רימון והוקראו שירים על הילדים הבוגרים העלים לכיתה א'. נאחל להם הצלחה בהמשך.

איילת לודר (ראש פינה):

בצבעי גואש איילת מציירת
בגוונים עזים של אש ושל ים.
כמו על סוסים, עם מכחול היא דוהרת
אל קצוות הדמיון הנמצאים אי-שם.

גילי שפרונה: מאה עשרים וחמישה סנטימטר

של טוב לב יש להילי!
היד לעזרה מושטת
כי אם אני לי - גילי!

גולן רוזנקרנט:

בעיניים גדולות ושחורות
וחיוך מאוזן לאוזן
גולן מזמר זמירות -
כאלה נעימות הן.
כשהוא מרוכז באיזו יצירה,
הצלילים מרחפים מהרובו,
ואחריו כל החבורה
מצטרפת על-פי חלילו.

דפנה שיינהדיכט:

דפנה אוהבת להתקשט ולהתפיף,
בשמלות קצרות בחורף, ובקיץ בארוך.
עם בובות וברביות משחקת בכיף,
ממציאה סיפורים ומעניקה להם רוך.

דן הרמן:

החיוך על פני דן - אורח קבוע,
כי הוא אוהב לרקוד, לשמוח ולאכול.
במיוחד ירקות - זולל כל השבוע,
ופוצח בשירה עליזה ובמחול.

הדס וויסבקר:

הדס בונה יצירות ב"מצרפים".
בוחר חומרים, מדביק ומחבר.
קופסאות, ניירות, גלילים ושקפים,
יהפכו למצלמה או למשהו אחר.

טל ברכה (חצור): טל במשחקים הוא יופי של שותף,

משחק בהגינות לפי הכללים.
במשחק הזכרון
זוכר כל קלף
וערימת הזוגות מגיעה עד הענבים.

לפידי בר דוד: איך שלפידי שר!
תענוג לאזניים.
שמח ומאושר,
קולו זך כמים.
מנתר ומדלג על
סולם הצלילים
כמו רקדן בלט
בצעדים קלילים.

יהל גרשמן: יהל מפליג בספינה דמיונית
על קווי עפרון הנשאים על הדף,
אותם הוא מצייר -
קו ראשון, קו שני,
וצובע בצבעי צפור גן-עדן יפת-כנף.

לינוי כהן (חצור): לינוי אוהבת לשחק
דומינו, רמיקוב ורביעיות.
וגם יודעת ללא ספק את
כל הכללים והתקנות.
מזמינה ילדים ומבוגרים ומלמדת גם אותם את החוקים.

יוחאי ג'קסון: בראש של יוחאי חידושים והמצאות.
במצרפים" הוא בונה מכשירים ומכונות
רובה עם כונת והדק במיוחד,
וחללית עם כנפיים ולייזר בצד.

מאי ווינברג: בחולצת בטן וחצאית קצרה
מאי בבוקר לגן מהיעה.
שקטה ועדינה משחקת עם
חברים, ואם רבים - טובה גם בויתורים.

מאור ראובנוב: מאה לחלק לשלוש
בשביל מאור זאת לא בעיה.
מייד הוא פותר בראש
בחיוך שקט,
ללא מהומה, חושב על התרגיל הבא.

מאיה טנא: הראש של מאיה מלא בסיפורים,
אותם היא כותבת וגם מאיירת.
ממלאה דפים עם
מילים וציורים,
יום אחד היא תעשה מזה סרט.

מאיה שקד (תושבים): בשקט ובסבלנות מאיה מציירת
פרטים קטנים באלפי צבעים.
יש לה זמן,
היא לא ממהרת
ובכל ציור יש פרצופים מחייכים!

סהר קורן: סהר מרגיש בבית בגינת הירק.
מעשב וזרע, שמח וצהל.
מהירקות שקטף הוא מכין
מרק, עזר טבח של שרה - חותך ומבשל.

עמית דדוש: לעמית יש כל פעם שגעון אחר:

פעם זה מנגינות של פלאפון,
 פעם זה לענות ראשון לטלפון,
 פעם הוא לא הפסיק להקשיב
 ל"או-אי-או-אה-אה" ואת כל הגן הלהיב.
 וככה השגעון כל
 פעם מתחלף אבל לעולם הוא אוהב, מנשק ומלטף.

רותם פולק (תושבים): רותם מתחילה את היום
 בכניסה לגן עם ברכת בוקר טוב.
 לבושה בהידור,
 פניה לשלום,
 מדובר פה בגברת, ולא סתם אחת מהרחוב!

שהיב שטיינר: שהיב מארגן את החברה למשחק
 כדורגל על הדשא של הגן.
 כמו קפטן נבחרת שרוצה
 רק
 לעשות עם השחקנים קצת FAN.

שחר לוין (צפת): לגן שלנו יש מפיקת הצגות:
 קבלו לבמה את שחר לוין!
 מארגנת תפאורה,
 תאורה ובובות
 ומולם על כסאות קהל של ילדים.
 כולם פועלים בסדר ובמופת,
 ושקט ההצגה
 מתחילה כעת!

שי פלד (תושבים): ראשו של שי משייט בדמיונות
 על חיה טורפת המתקרבת לאסון.
 אך אל תדאגו
 בנים ובנות,
 כי כדי להציל אותה - הוא המציא דרקון!

*** * * * ***

נלקח ממנטרת מזל נפאלית
 (הוצא מהאינטרנט ופורסם בעלון עין שמר):

- קחו בחשבון שאהבה גדולה והישגים גדולים, כרוכים בסיכונים גדולים.
- כשמפסידים - אל תפסידו את הלקח.
- לכו (חיו) לפי 3 כללים: כבוד עצמי, כבוד לאחרים, אחריות לכל מעשיכם.
- זכרו שבאי השגת המבוקש, יש לפעמים מזל גדול ונפלא.
- אל תתנו לסכסוך קטן לפגוע בחברות גדולה.
- כשתבינו שטעיתם, עשו צעדים מיידים כדי לתקן זאת.
- בלו חלק מזמנכם עם עצמכם בלבד בכל יום.
- פתחו זרועותיכם לשינוי, אך אל תותרו על הערכים שלכם.
- לעיתים השתיקה היא התשובה הטובה ביותר.

- חיו חיים טובים ומכובדים, וכשתזדקנו ותזכרו, תוכלו להנות מהם פעם שניה.
 - אזוריה אזהבת בביתכם הנה היסוד לחיכם.
 - בוויכוחים עם אנשים אהובים, עסקו רק במצב הנוכחי - אל תעלו את העבר.
 - שתפו אחרים בידע שלכם. זו דרך לחיי נצח.
 - היו עדינים עם כדור הארץ.
 - פעם בשנה סעו או לכו למקום בו לא הייתם אף פעם.
 - זכרו שמערכת היחסים הטובה ביותר היא זו, בה אהבתכם זה לזה עלה על הצורך זה בזה.
 - שפטו את הצלחתכם על פי הדברים שהייתם צריכים לוותר עליהם, כדי להשיג את ההצלחה.
 - אשו לאהבה ולבישול בתעוזה מוחלטת.
- מובטח שהמאמצים ומעבירים מסר זה, יזכו להפתעות מאוד נעימות.

המחבר אינו ידוע/ הביאה לדפוס - שושנה שי

יום אחד הוזמן מרצה זקן בבית הספר למנהל ציבורי בצרפת לשאת הרצאה על הנושא "תיכנון זמן יעיל" בפני קבוצה של 15 מנהלים בכירים בחברות הגדולות ביותר בארה"ב. למרצה הוקצתה רק שעה אחת כדי "להעביר את החומר". מתחת לשולחן שהפריד בינו לבין מאזיניו הוציא המרצה מיכל זכוכית והניחו בעדינות לפניו. אחר כך הוציא מתחת לשולחן כתריסר אבנים, כל אחת בגודל כדור טניס, והניחו בעדינות אחת אחת בתוך המיכל. כאשר התמלא המיכל לגמרי ולא ניתן היה להוסיף עוד אבן אחת, הרים המרצה את מבטו באיטיות אל תלמידיו ושאל: "האם מלא המיכל?" כולם השיבו: "אכן". המרצה המתין מספר שניות והוסיף: "האמנם?" ואז שוב התכופף והוציא מתחת לשולחן כלי מלא אבני חצץ. בקפדנות שפך את החצץ מעל לאבנים וניער מעט את המיכל. אבני החצץ הסתננו בין האבנים הגדולות עד שירדו לתחתית המיכל. שוב הרים המרצה את מבטו אל הקהל ושאל: "האם מלא המיכל?" עתה התחילו להבין מאזיניו המבריקים את כוונתו. אחד מהם השיב: "כנראה שלא." "נכון", ענה המרצה הזקן. הוא חזר והתכופף והפעם הוציא מתחת לשולחן סיר מלא בחול. בתשומת לב שפך את החול אל תוך המיכל. החול מילא את החלל בין האבנים הגדולות ובין החצץ. פעם נוספת שאל המרצה את תלמידיו: "האם מלא המיכל?" הפעם, ללא היסוס ובמקהלה השיבו התלמידים המחוננים: "לא!" "נכון", השיב המרצה הזקן וכפי שציפו תלמידיו הוא נטל את כד המים שעמד על השולחן ומילא את המיכל עד שפתו. המרצה הזקן הרים את מבטו לקהל ושאל: "איזו אמת גדולה יכולים אנו ללמוד מניסוי זה?" בחושו על נושא ההרצאה השיב אחד הנועזים והזריזים שבין המאזינים: "אנו למדים שככל שהזמן שלנו נראה גדוש בהתחייבויות, אם באמת מתאמצים תמיד ניתן להוסיף עוד פגישות ועוד מטלות".

"לא", השיב המרצה הזקן. "האמת הגדולה שמוכיח לנו הניסוי היא זו: אם לא מכניסים למיכל קודם כל את האבנים הגדולות, לעולם לא נוכל להכניס את כולן אחר כך". דממה עמוקה השתררה באולם, כאשר כל אחד מנסה לתפוס את מלוא המשמעות של דברי המרצה. הזקן התבונן בשומעיו ואמר: "מה הן האבנים הגדולות בחייכם? בריאותכם? המשפחה? ידידיכם? הגשמת חלומותיכם? לעשות מה שאתם באמת אוהבים? להילחם למען מטרה נעלה? להינפש? לקחת זמן לעצמכם? משהו אחר? מה שחייבים לזכור הוא שחשוב ביותר להכניס קודם כל את האבנים הגדולות בחיינו כי אם לא נעשה זאת, אנו עלולים לפספס את החיים. אם ניתן עדיפות לדברים קטנים (החצץ, החול) יתמלאו החיים בדברים הקטנים ולא יישאר די מהזמן היקר שלנו כדי להשיג את הדברים החשובים באמת בחיים. משום כך, לעולם אל תשכחו לשאול את עצמכם את השאלה: מה הן האבנים הגדולות בחיי? וכאשר תזהו אותן, הכניסו אותן ראשונות

במיכל שלכם"
בתנועת יד ידידותית בירך המרצה הזקן את מאזיניו ויצא באיטיות מהאולם.

סיון יערה נישאו מזל טוב לזוג הצעיר למרים וברוך לעומר, הדס וענבר למטי ולכל המשפחה

כשהייתי ילד וראיתי בני משק המתחתנים מחוץ לקיבוץ ("הולכים לרעות בשדות זרים"). הרגשתי תחושת בגידה. כיצד לאחר כל השנים שבהן הם גדלו בקיבוץ, הם מסוגלים לחגוג את אחד הרגעים הכי מרגשים בחיים בבית אחר? לאן נעלם הרצון לחלוק עם האנשים הקרובים את השמחה? ואזם כמו באגדות, התבגרותי. והנה אני מוצא את עצמי הולך בדרכם של ה"בוגדים". ניתן להביא טיעונים לבחירת דרך זו, טיעונים שלא יביישו אף ע"ד מצליח: המיקום הגיאוגרפי, השיקול הכלכלי, המאמץ והדאגה הכרוכים בהפקת אירוע מסוג זה בקיבוץ, ההתחשבות בבן/בת הזוג ועוד ועוד.

אבל, חזקות ככל שתהיינה הסיבות, דבר אחד נשאר ברור מבעד להינממת הכלה: הלב, הנפש והגוף מרגישים צורך להתנצל. אני רוצה לבקש סליחה מכל אותם אנשים שלא יזכו להשתתף איתנו בחתונה שתתקיים בקרית ענבים. אותם חברים שעדיין זוכרים בחיור את הנכד של מטי, אותם חברים שאמרו שהנה הבן של ברוך כהן יהיה מרכז המשק הבא, אותן חברות משק שהידלו וחינכו אותי, עם אמא מרים, בבתי הילדים השונים, אותם אנשים שמנידים את הראש כשנפגשים בשבילי הקיבוץ, ובקיצור, כל מי שעדיין יש לו פינה חמה בלב לבית שנקרא כפר הנשיא.

באהבה עמוקה - סיון כהן

הקפיטריה של רג'י:

חידוש!! לשבועיים נסיון - הקפיטריה של רג'י תפתח בימי ג' בין השעות 19:00-20:00 על המרפסת בביתה של רג'י - מול הגולן ולאור השקיעה.
בתפריט: לחם ביתי, סלט, מרק קר, פסטה עם רוטבים מיוחדים ולקיטוח - עוגה ביתית.
המחירים - עממיים
והשתיה חינם. כולם מוזמנים!

קפיטריה הנעורים:

קפיטריה הנעורים פתוחה כרגיל בימי ה' בין השעות 19:00-20:00 במועדון הנעורים לארוחה שכוללת - טוסט עם גבינה, סלט ופנקייק. השתיה - חינם.

לשאלות והזמנות: 4569 בין השעות 18:00-20:00.

להתראות - רג'י

מהמרפאה:

1. אנו רוצות להזכיר לחברה שבחודשים יולי-אוגוסט מתבצעות בדיקות מעבדה דחופות בלבד!!! ההחלטה מה דחוף - תהיה של האחיות או של הרופאה.
2. בין השעות 08:00-10:00 - כל בוקר - דורית נמצאת בסידורים מחוץ למשק. על כן, אנו מבקשות מהחברים לא להתקשר לדורית בשעות אלו.
3. ביום ראשון, בעזרת השם, תגיע למשק אחות חדשה לעבוד עם טוטסי. על מועדי פתיחה חדשים - ניידע את הציבור בהקדם האפשרי. בינתיים, אנו רוצות להזכירכם שרק ביום רביעי, המרפאה פתוחה אחר הצהריים.

שלום רב, בימים אלה ממש הסתיימה בניית אתר הכרויות באינטרנט במסגרת "אתר הקיבוצים" המוכר והידוע. האתר מיועד לחברי התנועה הקיבוצית, לתנועת המושבים ולמי שירצה להצטרף. סיוכיון של האתר להצליח תלויים גם בכך ובנכונותך לדאוג לכך שהמידע אודות האתר יגיע לאוזניים ולעיניים המתאימות. הרשמה מסיבית בתחילת חייו של האתר תיתן לו סיוכי טוב.

בתודה מראש, בשם צוות אתר הקיבוצים - ישראל רפפורט

ראש המועצה האזורית גליל עליון פנה למעסיקים שלא לפטר עובדים מהכפר רג'אר: ראש המועצה האזורית גליל עליון, אהרון ולנסי, פנה בקריאה למעסיקים מהגליל שלא לפטר עובדים מהכפר רג'אר, הנמצאים בימים אלה במצב קשה בשל הכוונה לחצות את הכפר לשניים. ולנסי פועל בשבועות האחרונים רבות לסייע לתושבי הכפר בין היתר במגעים מול משרדי הממשלה השונים וכן מול מוסדות בריאות (בימים האחרונים הוחלט לסגור את התחנה לאם ולילד, ולנסי פעל לשנות את ההחלטה), ומול הבנקים המגבילים את התושבים. במקביל קרא ראש המועצה לתושבי הגליל להגיע ליישוב על מנת לסייע ולחזק את רוחם של התושבים הנמצאים במשבר עמוק.

לפרטים נוספים - דפנה הוכמן - 06-6716713 או 050-388213

למעלה ממיליארד אריזות בקבוקי משקה בלתי מתכלים מושלכים מידי שנה. לאחר שהושלכו,

שוב אין הם ניתנים למחזור והם נידונים להישאר עמנו, עם ילדנו, נכדינו וניננו במשך למעלה מ-250 שנה! האריזות והבקבוקים הבלתי מתכלים מזהמים את הערים, הפארקים, החופים ואתרי הטיוול של ישראל. הם מהווים למעלה מ-25% - מנפח האשפה במזבלות ובאתרי האשפה בארץ.

הפתרון - רק פקדון
ברבות ממדינות העולם המערבי, למדו זה מכבר לטפל במפגע בקבוקי המשקה הבלתי מתכלים והאריזות החד פעמיות. לשם כך, נחקקו חוקי פיקדון במטרה להבטיח שימוש חוזר בבקבוקי המשקה. החוק מצמצם את הבעיה ב-85% לפחות.
חקיקת חוק הפיקדון בישראל היא חיונית ביותר. החוק יביא לכך שהצרכנים ישלמו רק עבור המשקאות שהם צורכים, ולא עבור האריזה. החוק יעודד את הילדים לאסוף בקבוקים ריקים ולהרויח

דמי כיס. החוק יביא לצמצום כמויות האשפה, לחינוך החברה ולשמירה על איכות החברה. כולנו נרויח ניקיון.

אז למה עדיין אין חוק?

כי יצרני המשקאות מתעלמים מאחריותם לפתור את הבעיה ועושים כל מאמץ לדחות ולבטל את הצעת החוק. מבחינתם, זה זול יותר לייצר עוד ועוד בקבוקים, למרות שהם גורמים נזק חמור לארצנו.

הגופים הירוקים, וכן מספר תעשיינים, פועלים למען חקיקת החוק.

ההצעה נמצאת בדיונים בוועדת הכלכלה, אנו מקווים כי גם אתם תביעו את תמיכתם בחוק: כתבו לחברי הכנסת, לחברי וועדת הכלכלה, לשר לאיכות הסביבה, לתעשיינים שמתעלמים מאחריותם. למידע נוסף ניתן להתקשר לטלמסר מטה המאבק: 03-7651210.

ובנוסף לכך - צריך לחשוב פעמיים לפני שקונים משקאות בבקבוקים לא מתכלים, ולצמצם את השימוש בהם.

מתוך האתר באינטרנט של "פעולה ירוקה". נמסר ע"י יעלי זיו.

כתובת האתר: <http://greenaction.org.il>

מתוך עיתון "ידיעות אחרונות" מתאריך 21.6.1967 מאת: איתן הבר
נמסר לנו ע"י מאיר ריינס:

לפי התכנית הסורית עמדו לפעול בגזרת הצפון שלושה כוחות. כוח אחד בעוצמה של דביזיה נועד לתקוף בציר הדרום: אל-חמה - טבריה.
כוח שני בעוצמה חטיבתית עמד לתקוף באזור ישובים דן ושאר-ישוב.
כוח שלישי של הצבא הסורי בעוצמה של דביזיה עמד לתקוף את מדינת ישראל בציר המרכזי והחשוב ביותר: משמר הירדן - צפת.

בליל 5-6 ביוני יצאה חטיבה 123 ממקומה במרחב קוניטרה והתפרשה בעמדות הזינוק שחפרו חיילים בין המוצבים הקידמיים ג'לבינה ודוריה'את. למחרת היום בשעה 6 בבוקר עמדו הסורים לצאת להתקפה.

לפי התכנית עמדה ההתקפה להתחיל כאשר שני גדודים התקדמו לעבר קיבוץ איילת השחר וכבשו אותו. להתקפה זו היו צריכים לסייע תותחים סורים וכן טנקים מחטיבת השריון.
בעת ובעונה אחת עמדה החטיבה הסורית לפעול בכיוון **כפר הנשיא** ולכבוש אותו. לפי אותה תכנית עמדו החיילים הסורים לצלוח את הירדן בסירות גומי. על החיילים הוטל להקים ראש אשר לכוחות סוריים נוספים, בצידו המערבי של הירדן. הוכן גם אשר להקמה על הירדן כדי לאפשר מעבר טנקים לתוך שטח ישראל.
העובדות ידועות: כוחות סורים שתקפו את הישובים דן ושאר-ישוב נבלמו על ידי צה"ל.

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

בואו לבקר ב..... www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/

"Never drive faster than your Guardian Angel can fly"